

Vimperický samizdat

Chceme, aby ohleduplnost, otevřená a argumenty podložená diskuze vyhrála nad arogancí, lží a omezováním svobody projevu.

Nechceme být loutkami. **Budeme svobodně mluvit, psát i myslet.**

Vodník. Jak to bylo?

Údolí Křesánovského potoka a přilehlé okolí, dnes nazývané „Sportovní rekreační areál Vodník“, vždy sloužilo sportu, pohybu a odpočinku. Jezdíl se tu motokros ještě dříve než ve známé Vimperské rokli, konala se zde setkání mládeže na Šumavě. Od roku 2005 se zde i lyžuje.

Tehdy se nadšenci ze Ski klubu Šumava Vimperk rozhodli k odvážnému a novátorskému kroku. Začali budovat sportovní areál se zaměřením na běžecké lyžování poblíž města. Dnes je tato praxe naprosto běžná, tehdy však byli mezi prvními. K prošlapávání lyžařských cest jim tenkrát musel stačit starý ruský skútr a velké nadšení pro věc. Postupně se koupila rolba, sněžná děla, moderní skútr, sehnaly se peníze na rozvody vody a elektřiny pro zasněžování, iniciovala se výstavba inline dráhy a budovala se důvěra ve schopnosti zajistit pro Vimperáky dobré podmínky pro lyžování téměř přímo ve městě. Postupně se měnil i postoj města a Vodník se stal vedle zimního stadionu dalším vimperským sportovištěm, které nám záviděla doslova celá republika. Vodník lákal k lyžování i biatlonu stále více dětí a k aktivnímu odpočinku jej mohli využívat i obyvatelé a návštěvníci Vimperka.

Takové sportoviště, jako je Vodník, si dle našeho názoru zaslouží rozvoj a investice. Proto se v roce 2013 zrodila myšlenka na zásadnější rozvojový posun. Vznikl záměr rozšíření areálu. Záměr, který měl umožnit na Vodníku sportovat nejen lyžařům a inlinistům. Zrodila se idea opravdového multisportovního areálu v krásné přírodě a s kvalitním zázemím. Zřejmě nešlo o tak špatný nápad, neboť podpora rozvoje Vodníka se objevila v programech většiny volebních uskupení v komunálních volbách v roce 2014. To se ostatně projevilo i tím, že se tento záměr objevil po volbách i přes značné názorové neshody zastupitelů v Plánu rozvoje města.

Záměr rozvoje Vodníku byl představen zastupitelům a bylo jimi schváleno pořízení odborné studie rozšíření areálu Vodník. Zadání určovalo najít na Vodníku prostor nejen pro lyžaře, ale i pro biatlonisty, bikery a běžce. Nejen pro výkonnostní a vrcholové sportovce, ale i pro rekreanty, turisty a běžné občany. Na Vodníku se mělo vybudovat kvalitní zázemí pro rekreační i závodní sport. Obdobně, jako je tomu na zimním stadionu. Ve svahu vrchu Vodník měly vzniknout velmi populární singltreky, to jsou úzké pěšiny v lese pro horská kola, které lákají stovky návštěvníků. Měly vzniknout běžecké stezky doplněné o tělocvičné prvky. Kdysi bylo něco takového na Hajné Hoře. Měla vzniknout mapa pro orientační běh a v lese měly být stacionární kontroly. Tato moderní a turisticky přitažlivá atrakce mohla do Vimperka a na Vodník přitáhnout velké množství soutěživých turistů. Mělo

dojít k prodloužení asfaltové dráhy pro jízdu na inline bruslích a kolečkových lyžích až do údolí, do příjemného stínu namísto parné výhně na horní louce. Mělo dojít k vybudování stacionární čerpací stanice pro zasněžování a k prodloužení rozvodů vody a elektřiny. Měla se řešit změna sněžných děl a technologie za účelem snížení hlukové a energetické zátěže při zasněžování, měly přibýt nové trasy pro běh a lyžování ve stínu lesa severního úpatí vrchu Vodník. Měla se postavit střelnice pro biatlon. Mělo se zbudovat i discgolfové hřiště (mají ho na Kubovce), pumptracková dráha pro bikery a multifunkční hřiště pro míčové sporty. A v neposlední řadě mělo vzniknout zázemí pro všechny sportovce a návštěvníky, včetně půjčovny bruslí, kol, map, disků, míčů, sítí a jiného sportovního vybavení. Mohly se tu důstojně pořádat malé i velké závody i obyčejně sportovat.

Studie vznikla a posloužila jako podklad pro potřebnou změnu územního plánu. Stávající územní plán totiž s dalším rozvojem a zejména rozšířením současného areálu Vodník nepočítá, a tedy jej ani neumožňuje. Máme tím na mysli rozvoj směrem ke zlepšení tréninkových a závodních podmínek (trasy, zázemí) pro lyžaře, biatlonisty a cyklisty a navýšení počtu nabízených sportovních možností pro veřejnost. Nepodporujeme například vybudování fotbalového hřiště na horní louce uvnitř inline dráhy. To sice současný územní plán umožňuje, ale z našeho pohledu se jedná o naprostý nesmysl. A to jak z hlediska bezpečnosti, tak z hlediska využitelnosti prostoru – současná travnatá plocha nemá svou velikostí a umístěním ve Vimperku konkurenci a je hojně využívaná např. rodinami s dětmi. Mnoho zastupitelů se na různých fórech vyjádřilo o studii pozitivně a vidělo v rozvoji areálu Vodník šanci pro Vimperk. Proto s následným pořízením změny územního plánu souhlasili (včetně paní Janáskové).

Nutno podotknout, že město v této fázi jasně řeklo, že strop financí určených pro rozšíření Vodníka ze zdrojů města je 15 milionů Kč. A že rozvoj areálu Vodník v žádném případě nebude na úkor jiných strategických projektů, jako je dostavba bazénu, rekonstrukce ulice 1. máje, či revitalizace sídliště. Jasně se řeklo, že se vytvoří podmínky, projedná se změna územního plánu a podle výsledků pořizování se přetvoří a uzpůsobí konečný záměr. Při pořizování změny územního plánu se totiž k záměru využití území vyjadřují veškeré dotčené orgány a instituce, včetně ochránců přírody, které stanoví limity a omezení pro možné faktické investiční záměry. Skutečnou podobu rozšíření a následný projekt rozvoje Vodníka bude nutné přizpůsobit právě takovým omezením a požadavkům. Do doby dokončení změny územního plánu proto nebylo možné definitivně říci, co všechno by vlastně na Vodníku mohlo vzniknout. Z toho důvodu je pochopitelné, že do té doby nebylo ani zadáno zpracování projektu, neboť projektant by nevěděl, co má vlastně projektovat.

Bohužel, z nám nepochopitelných důvodů změnili někteří zastupitelé pod tíhou demagogického šílenství spolku Vimpersko názor a najednou začali považovat pořizování změny územního plánu div ne za podvod. Racionalita argumentů se někam vytratila a zastupitelstvo pořizování změny územního plánu zrušilo. Pro nás Vimperáky to znamená, že se jednak nedozvíme, co by vlastně na Vodníku vůbec šlo vytvořit, jednak to, že se oknem vyhodilo několik set tisíc za dosavadní práci na pořizování změny územního plánu. Není proto divu, že ti pomalejší a naivnější z nás to pořád nějak nemohou pochopit...

Hlavním, respektive jediným uváděným důvodem, proč bylo pořizování změny územního plánu zrušeno, bylo to, že se záměr rozvoje neprojednal s veřejností a že mělo jít údajně o jakýsi pochybný palácový projekt tehdejšího pana místostarosty. Nejde nám to do hlavy, protože právě zrušením pořizování změny územního plánu bylo fakticky řečeno, že zastupitele nezajímá, co by na Vodníku šlo vybudovat a už vůbec nemíní do tohoto procesu zatahovat veřejnost, neboť s ní už nebude o čem diskutovat.

Máme řadu otázek, protože zrušení rozvojového plánu pro Vodník bez toho, aby byl navržen plán jiný, se podle nás nedá vyložit jinak než jako zrušení rozvoje Vodníka. A my nevíme proč. Co vimperští i přespolní (a nutno říci, že i přeshodněpolní) sportovci, kteří na Vodník denně chodí sportovat, provedli tak zlého? Bavili se o rozvoji Vodníka s někým, s kým se bavit nesmí? S někým, kdo prosazuje vlastní zájmy, jak tvrdí paní Vávra a její komunitní mapa plná vztahových šipek? Dost v tom bloudíme.

A nebo je vše jinak? Třeba na Vodníku vůbec nejde o Vodník. Třeba jde o ty vztahy ve městě, o kterých paní Vávra tak tajuplně píše a hovoří. O to, kdo bude mít víc hlasů v zastupitelstvu a co za to, o to, aby náhodou někdo neměl z rozvoje Vodníka větší prospěch, než ten druhý, protože k němu budou sportovci chodit na pivo a nedej bože i na jídlo!

Jedno víme jistě. Chceme, aby se Vodník rozvíjel. Máme představu, jak by měl takový rozvoj vypadat, a chceme o ní věcně a smysluplně diskutovat s kýmkoliv. Protože Vimperk a zejména Vimperáci si takový úžasný areál, na který se k nám jezdí koukat sportovci nejen z naší republiky, zaslouží.

Vimperk žije!

Vodník. Jak to bude?

Asi černě!

Zachrání nás Pracovní skupina pro ROZVOJ areálu Vodník?

Kalná voda v bazénu

Spolek Vimpersko a současná paní radní Janásková velmi často mluví o transparentnosti, o nutnosti diskuse s veřejností.

Že jde pouze o plané řeči je patrné na největší novodobé vimperské investiční akci. Na záměru dostavět a zastřešit bazén.

Bývalé vedení města se snažilo tuto akci maximálně přiblížit lidem. Udělal se dotazníkový průzkum, exkurze po okolních bazénech, provedlo se veřejné projednání studie.

A co nové vedení?

Pan Kutil prohlásil, že po bývalém vedení zdědili zpackanou studii, kterou museli opravit. V čem je zpackaná a co na ní musel opravit, však již veřejnosti nesdělil. Paní Janásková obviňuje opoziční zastupitele z obstrukcí, když prezentují své připomínky, a pan starosta Dvořák spěchá, aby na jaře kopnul.

Jeden by předpokládal, že když to bylo tak zpackané, že onu opravenou verzi vedení města projedná s veřejností. Jeden by rovněž předpokládal, že paní Janásková a unisono celý spolek Vimpersko budou první, kdo bude veřejnost alespoň informovat.

Světe div se, nic se neprojednává, veřejnost nic neví.

Nebo snad, vážený a milý spoluobčane, víš, jak bude náš bazén vypadat?

Viděl jsi nějakou vizualizaci interiéru? Víš, jak bude vypadat tobogán, šatny, wellness? Co bylo vlastně finální zadání pro projektanta? A existuje vůbec nějaké zadání? Neví to ani opoziční zastupitelé, jak to můžeme vědět my, občané?

Ale nevadí, vždyť jde jen o 75-80 milionů...

Vimperk žije!

Praktiky nejen z nejvyšších pater

Včera bláto chrstnem kýblem,
dneska na tvář pusu vlípnem.

A nebo naopak?

Dneska na tvář pusu vlípnem,
zítra bláto chrstnem kýblem?

Lýdie A. Urbanová

Úderník

Úderník tohoto čísla Vimperského samizdatu bude veskrze pozitivní. Na říjnovém zasedání zastupitelstva totiž pan radní Kutil kvitoval, že je v našem časopise opakovaně chválen. Neradi bychom ho proto zklamali a ve chvále pokračujeme.

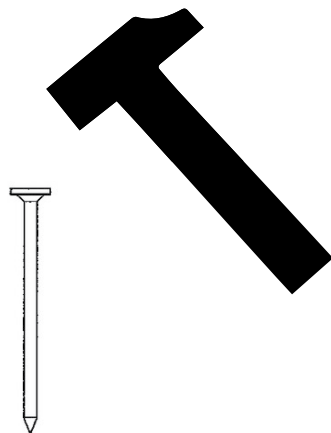
V první řadě bychom chtěli pochválit jeho sebereflexi v oblasti střetu zájmů. Oceňujeme, že si je vědom toho, že na každém detailu záleží a že například pouhá změna slov může způsobit divy. Jak jinak si vysvětlit, že jak pan Kutil, tak pan starosta důsledně používají formulaci „ta druhá firma v pořadí“, nikoliv „GSI Invest“. Jakožto správní politici tak předcházejí zbytečnému pobouření občanů faktem, že budovu

školy v parku po odstoupení neúspěšné předchozí stavební společnosti opravuje firma právě pana Kutila. Nutno přiznat, že dobře a zřejmě i kvalitně. A proto, když se nemůžete ze vši skromnosti a sebereflexe sám pochválit a zároveň nechcete chválit tu „druhou firmu v pořadí“, uděláme to my. Ano, pane Kutile, Vaše firma to opravila/opravuje pěkně.

Se stejnou pečlivostí si pan Kutil hlídá, aby se v pozici radního nedostal do střetu zájmů i při podpoře kulturních akcí, a to i v případě, že je kulturní komise města jednohlasně podpořila. Nehlasovat při rozhodování o finančním příspěvku 7.000 Kč na akci „Zažít Vimperk jinak“ s odůvodněním, že je ve střetu zájmů, je pro nás důkazem velké zásadovosti. A nic na tom nemění ani skutečnost, že na písemný dotaz pořadatelů akce, v čem přesně vězí onen střet zájmů, vedení města jaksi zapomnělo odpovědět. Jak řekl pan starosta Dvorák, všichni děláme chyby...

Pevně věříme, že se stejnou pečlivostí má pan Kutil na zřeteli střet zájmů v areálu U Sloupů. Budování kanalizace v této lokalitě je jistě velké téma. Pan Kutil nedávno koupil v tomto areálu velkou nemovitost s vidinou ubytování pro své zaměstnance. Kanalizace pro areál U Sloupů však není v prioritách schváleného rozvojového plánu města. A tak by v náhlém budování kanalizace mohli někteří podezíraví občané Vimperka spatřovat i osobní zájem pana Kutila. Zvláště když pan starosta toto téma v poslední době opakovaně otevírá. My jsme ale každopádně rádi, že ve vedení města máme „profiky“, co jsou schopni zhodnotit (svůj?) majetek. Budeme doufat, že se v budoucnu zrealizují i další projekty, které město potřebuje. Třeba opravu komunikace do Výškovic. A nebude nutné, aby si kvůli tomu pan Kutil kupoval ve Výškovicích dům ☺.

Vimperk žije!

Není volič jako volič

Minulý týden se ve Vimperku nesl ve znamení šumavské literatury. Městské kulturní středisko v čele s panem Pulkrábkem pořádalo již třetí ročník unikátního literárního festivalu Šumava litera, jehož vyvrcholením je vyhlášení ceny Johanna Steinbrenera pro nejlepší knihu o Šumavě vydanou v předchozím roce. O tom, že se Šumava litera dostává stále více do povědomí širokého okruhu literátů a novinářů a její prestiž stoupá, svědčí s každým rokem stoupající počet návštěvníků.

Bohužel se však i přesto zdá, že básníci, prozaici, pohádkáři a fotografové nejsou zrovna tou skupinou voličů, před kterou stojí za to se ukazovat a získávat tak politické body. Jak jinak si vysvětlit absenci radních i ostatních zastupitelů na závěrečném galavečeru? V minulých ročnících přitom bylo zvykem, že se předávání aktivně účastnilo tehdejší vedení města (v prvním ročníku paní starostka Martanová a v ročníku druhém pan místostarosta Cais). Současné vedení bohužel nepovažuje za nutné podpořit svou účastí akci, která pomáhá vytvářet image města i daleko za hranicemi Šumavy, která sblížuje české pohraničí s bavorskými sousedy a která je ještě k tomu pořádána organizační složkou města. Proč? Odpověď možná ani není třeba vymýšlet, vše už řekl pan Kutil na serveru Za krásnější Vimperk, když kritizoval opoziční zastupitele, že se nezúčastnili setkání s prezidentem Zemanem: „Je to trapné a ostudné... nelze si to vysvětlit jinak, než že tito lidé neměli a nemají zájem o rozvoj a dobrou pověst města, ale jen o svůj osobní prospěch, o svá korýtka.“ Zdá se tedy, že z pohledu vedení města je neúčast na setkání s prezidentem (konaného ve všední den brzy odpoledne) z pozice opozičního zastupitele neomluvitelná. Ovšem neúčast starosty nebo někoho z radních na prestižní kulturní akci pořádané o víkend večer problém není. Přespolní spisovatelé zkrátka hlasy do vimperkských uren nehází – a o to jde především... Vimperk žije!

Ježíškova vnučata

Bylo zjištěno, že opuštění lidé tvoří často až třetinu obyvatel domovů pro seniory. Vánoční dárek nedostali mnohdy roky a období svátků pro ně bylo spíše časem prázdnoty než radosti. Ježíškova vnučata jsou projekt Českého rozhlasu a mají za cíl propojit lidi v domovech a zařízeních s dárci, kteří se rozhodnou jim na vlastní náklady splnit přání nebo poskytnout věcný dar. Otevřete svá srdce a staňte se, stejně jako my, jedním z Ježíškových vnučat. Více o projektu na www.vimperkzije.cz

Zásluhy hnutí Jihočeši 2012

aneb „Komu čest, tomu čest“

Minulý měsíc byla dokončena rekonstrukce šaten pro děti u zimního stadionu. Celá akce byla dlouhodobě plánována a už v návrhu rozpočtu města na rok 2017 byly vyčleněny prostředky na její realizaci a předpokládalo se, že ji budou realizovat Městské služby Vimperk s.r.o., které zimní stadion i letní sportovní areál spravují. Za kvalitně odvedenou práci jim patří poděkování. Všechny práce prováděli zaměstnanci zmíněné firmy pod vedením Ing. Jana Krále a celá akce vyšla mnohem levněji, než kdyby ji prováděla jiná firma dodavatelsky.

Podle vyjádření politického uskupení Jihočeši 2012 (zastupitelé Dvořák, Kutil, Preslová) má největší zásluhu na provedení této akce paní Preslová, protože vystoupila na jednání zastupitelstva s tím, že je potřeba šatny na zimním stadionu opravit. To je pravda. Je však nutno dodat, že s tímto návrhem paní Preslová přišla v době, kdy již o této opravě bylo rozhodnuto a ani si nevšimla, že v rozpočtu jsou na ni vyčleněny peníze. Paní Preslová má takovýchto zásluh mnohem víc. Již před časem jela údajně z Dejvic na Letnou a stěžovala si na dlouhou cestu. Tunel by to vyřešil. A tak má dnes Praha svou Blanku...

Rovněž na Vimpersku jsou cesty díky Jihočechům 2012 ve výborném stavu. Aspoň nám to tvrdil pan Dvořák, když byl v minulém období krajským zastupitelem. Díky němu se tyto cesty dařilo opravovat. Byla to prý jeho zásluha. Zapomněl však říct, že byl zastupitelem opozičním a na rozhodování o opravách cest neměl žádný vliv. Zapomněl se také pochlubit, na co vliv měl. Byl členem školského výboru, který se mimo jiné vyjadřoval k rušení škol zřizovaných krajem. Takže i kvůli němu byla ve Vimperku zrušena ekonomická škola. S uzavíráním škol ve Vimperku má pan Dvořák své zkušenosti, protože i lesnická škola byla zrušena v době, kdy dělal starostu právě on. No jistě, ještě je tady gymnázium. Díky panu řediteli Heřtovi se ho zatím daří udržet a to mimo jiné proto, že se jedná o gymnázium sportovní. Díky lyžařům a cyklistům zatím studenty má. Minulé vedení v čele se starostkou Martanovou a ředitelem školy přivítalo nabídku biatlonového svazu na spolufinancování biatlonového areálu na Vodníku. Tento areál by do města přilákal nové sportovce a tím i studenty, díky kterým by se podařilo gymnázium ve Vimperku udržet. Proti

tomuto záměru vystupuje hlavně občanské sdružení Vimpersko a jeho sympatizanti (Vávrová, Janásková, Vávra, Dutka, Hubáček aj.) – a všichni víme, jak to dopadlo.

A nyní je pro nezasvěcené potřeba vysvětlení. Po komunálních volbách v roce 2014 byla starostkou města zvolena paní Martanová, kterou podpořovalo dalších 8 zastupitelů (Hudeček, Beránek, Růckerová, Cais, Hlava, Bejček, Petrášek a Janásková). Naproti tomu se utvořila opozice vedená hlavně uskupením Jihočeši 2012 (Dvořák, Kutil, Preslová), ke kterým se přidali Koška, Sýs, Bednarčík, Střeleček a Zámečník. Paní starostka byla od samého začátku svého působení na radnici terčem neustálých útoků, křivého napadání a osočování ze strany opozice, která se několikrát pokoušela o odvolání vedení města. Vždy neúspěšně, až se objevila příležitost: Vodník. Po představení projektu na vybudování biatlonového areálu na Vodníku projeví téměř všichni zastupitelé souhlas (někteří přímo nadšení) s jeho realizací. Proti byla hlavně paní Janásková. A to je ta pravá příležitost k politickému handlu. Všichni opoziční zastupitelé jsou náhle proti budování areálu na Vodníku a podpoří návrh paní Janáskové na zrušení změny územního plánu, která by tuto realizaci umožnila. Za to s nimi paní Janásková hlasuje pro odvolání dosavadního vedení města. Že tím evidentně omezíme rozvoj sportovního gymnázia a tím ohrozíme i gymnázium jako takové? Tak ať. Vždyt' tady máme ještě jednu střední školu, dvě základky a základní školu praktickou.

Vimperk žije!

A zase ten Vodník

26. 12. 2017 v 13:33 hod.

Vánoční otužování na Vodníku

Již tradiční otužování. Přijďte se s námi na Štěpána osvěžit i pobavit. Otužování krátké, after párty dlouhá.

Začínáme přesně ve 13:33, v úterý 26. 12. na Vodníku.

Doporučení pro nováčky – žabky a župánek k nezaplacení, převlékárna v restauraci zajištěna.

Opravník

Skupina Vimpersko se ve své činnosti prioritně věnuje rozvoji sportovně rekreačního areálu Vodník, a jak šel čas, posouvaly se i názory, co dál s Vodníkem.

Loni prezentovalo Vimpersko své názory a závěry po říjnové diskuzi, dnes je touto skupinou předložen nový návrh, co by na Vodníku mělo být. Dovolili jsme si malé srovnání toho, co Vimpersko prohlašovalo v roce 2016 a co prohlašuje nyní.

Před rokem Vimpersko konstatovalo, že „vimperští lyžaři a biatlonisté jsou v situaci, kdy potřebují vytvořit na Vodníku solidní zázemí pro tréninky, především malých členů Ski klubu a mladých studentů gymnaziální sportovky“. Potřeba byla označena za „legitimní a shodou okolností se i protínala se zájmem České biatlonové unie vybudovat na jihu Čech biatlonové centrum, které by odpovídalo standardům Mezinárodní biatlonové unie“. Z pohledu investic v loňském roce Vimpersko prohlašovalo, že „z ekonomického hlediska by tedy byla škoda této souhry nevyužít. Jednoduše řečeno, město by na Vodníku investovalo tak jako tak. S pomocí biatlonové unie by tak mohlo investovat víc a vytvořit větší areál“.

A dnes? Vimpersko předložilo svůj návrh „rozvoje“ Vodníka, který předpokládá vybudování několika hřišť, pumptracku, přírodního workoutu atd. Zmíněný návrh by neměl zastavit základní rozvoj města a z hlediska finančních a časových možností města by měl být zvládnutelný. Ano, nový návrh takový skutečně je. To, co Vimpersko navrhuje na Vodníku udělat, se zvládne i bez biatlonové unie. Za solidní zázemí pro sportovce, jehož požadavek vloni Vimpersku připadal legitimní, považují ve svém návrhu „budovu pro zimní a letní provoz (šatnu, klubovnu, lyžárnu), zasněžování protáhnout ke smrkům, zpevnit stávající cesty a využívat již existující lesní cesty“. Realita trvající deset let je taková, že se trénuje na spodní louce a pokud to podmínky dovolí, trénuje se i v horní části areálu. Protahování zasněžování ke smrkům je dnes již řešeno formou povrchového vedení

MALÝ KVÍZ

Malé noviny Vimperska: „Nedopustíme, aby bylo údolí na Vodníku vybagrováno, zabetonováno a vyasfaltováno!“

Tipovací soutěž: Kolik m³ betonu by bylo třeba na zebetonování údolí na Vodníku?

Vítěz tipovací soutěže bude odměněn košilí a poukazem na bezplatnou zvěrolékařskou péči na jeden rok.

hadic. Takže nic nového, co by rozšiřovalo současné plochy využívané pro trénink lyžařů.

Jedná se tedy skutečně o rozvoj Vodníku? Nebo skupina Vimpersko a její sympatizanti se skutečným a koncepčním rozvojem Vodníka nepočítají, protože je z jejich pohledu považován za nadstavbový, a tedy v podstatě zbytečný projekt?

A co z toho všechno plyne? Než se rok s rokem sešel, přestala skupina Vimpersko o biatlonu zcela mluvit. Předložený návrh o něm neobsahuje jedinou zmínku. Zkrátka a dobře názory se vyvíjí a co bude za rok, to nikdo neví.

Vimperk žije!

Zažít město jinak

Zažít město jinak - to vám bylo slávy.
Centrum brány Šumavy zaplavily davy.
Vimperk žije - hlásá spolek,
přibyl i pečený vdolek:

„K nám se hrňte, do našeho stánku!
My vám dáme správnou ňamku!“
S úsměvem a bez pěstí,
tkali proužek pro štěstí.

Někteří se nesmáli,
po blešáku šilhali.
Petice - no, snad tu leží.
Jaké psané kouzlo střeží?

Biatlon - ta hrůza, děs!
Střelba na terč - střež se, střež!

Nebojte se, občané,
klid tu navždy zůstane.
Nad sportem tu za vás bdíme,
lyže v tichu - povolíme.

Lýdie A. Urbanová

Vimperské obchody

V úvodním článku jsme naznačili, že se v našem městě možná mají věci maličko jinak, než se říká a píše, zejména na radnici.

Paní Věra Vávra a spolek Vimpersko nás ve své minulé publikaci poučili o tom, že Vimperk je plný pochybných vztahů, které je bijí do očí. Maličko nám sice pozapomněla sdělit jakých, ale my jsme se rozhodli, že budeme bádát nad slepou mapou a pokusíme se najít si odpověď sami.

Jeden příklad nás totiž napadá. A, světe div se, týká se i spolku Vimpersko.

Jak jsme již uvedli v úvodníku, původně měl záměr rozvoje Vodníka a pořizování změny územního plánu zelenou napříč celým zastupitelstvem. Proti vypracování studie a proti pořízení změny územního plánu nebyl nikdo. Pravda, někteří se hrdinsky zdrželi, ale záměr byl demokraticky schválen.

Ale posléze se na scéně objevila aktivita rodiny Vávřů a spolku Vimpersko. S několikaměsíčním zpožděním po veřejném jednání zastupitelstva města, kde se zadání změny územního plánu odsouhlasilo, si tento spolek vzal do hlavy, že se vše děje za zády veřejnosti a že dojde k zavezení vodnického údolí. Jakákoli snaha po racionální argumentaci byla marná, vše se demagogicky zúžilo na biatlonovou střelnici a debata se odehrávala v duchu hesla „kdo nekřičí s námi, toho neposloucháme“. Rázem byl podvodníkem i předseda biatlonového svazu pan Hamza, který nám chtěl finančně pomoci, a s ním kdokoliv, kdo se jen zmínil, že by snad projekt rozvoje Vodníka podpořil.

A Vimpersko a paní Janásková (ta totiž tak nějak podivně fluktuuje mezi spolkem a sama sebou...) začali proti rozšíření areálu brojit, sepisovat petice, lhát do televize a podobně.

Co je též nepochopitelné, je jednání současných radních za uskupení Jihočeši 2012, kteří původně záměr rozvoje Vodníka podle navržené studie podporovali, někteří dokonce veřejně a dá se říci, že i vehementně. A ejhle. Máme tu květen 2017. Něco se změnilo. Na jednání zastupitelstva paní Janásková navrhne zrušení pořizování změny územního plánu pro rozvoj Vodníka. Člověk by si řekl, proč to dělá, když o pár měsíců dříve tvrdě se stejným návrhem pohořela a byla jediným zastupitelem, který pro svůj návrh hlasoval. Nicméně, a zde souhlasíme s paní Vávra, vztahová mapa zřejmě zaznamenala jisté změny a ony pověstné šipky propojily dříve nemiřitelné soupeře v kamarády. Pro zastavení pořizování změny územního plánu č. 1 najednou spolu s paní Janáskovou hlasují všichni Jihočeši, ČSSD, ANO i komunisti. Proč to neudělali dříve, ptáme se. Odpověď přišla vlastně

již o pár hodin dříve, kdy paní Janásková hlasovala poslušně a jednotně s bývalou opozicí a umožnila rozprášit bývalou radu města a navolit radu novou. A z opozice byla a je rázem koalice.

Říká se tomu politický obchod. Něco za něco. Rozvoj Vodníka za místa v radě a na radnici. Škoda, že tento styl politického kšeftaření došel až k nám do města.

A co závěrem ...

Je nám líto, že musíme pochybovat i o tom, že by snad onen kšeft byl proveden pro „dobro“ Vodníka. Jistě by bylo možné chápat hnutí některých našich spoluobčanů, kterým se prostě Vodník líbí tak, jak je, a „politicky“ zobchodují jeho „záchranu“. Chápeme to, ale pokud se má sport rozvíjet, někde se to dít musí. Když ne na Vodníku, tak v jiném údolí či na jiném vršku. Příroda „utrpí“ stejně. Myslíme si však, že problém je jinde, že ve skutečnosti nešlo o kopřivy a křoví na Vodníku, kterých je jinde jistě také dost, ale o prosazení vlastního zájmu. Zájmu na tom, aby náhodou někdo nemohl mít větší užitek z Vodníka, než mají jiní, protože tam má restauraci. Mrzí nás to, ale myslíme, že jde o pouhou obyčejnou závist.

Vimperk žije!

Vodník – věno Vimperka

Vyhlíží velebně, vznosně, vznešeně, voňavě, vřele, vstřícně, vlídně, vroucně. Vidí velmi vynikající, vedle vlažné výkony, vidí vítězství, vavříny, vzestupy, vzlyky, vybízí vyběhnout, vypudit výpary. Vyhublá vyžlata vyvětrá, vykrmí, vykynuté vypasence vytvaruje, výletníkům vypráví - vykuk. Vytváří výbornou vizáž, vzácný vztah vůči Vimperku.

Ve Vimperku vzplála vzpoura, Vodník vidí vážné věci, vády, vášně. Váží vykonané - vždyť vypiplal výrostky ve větrovkách, vyhnal vagabundy, vycepoval velocipedisty, vytvořil vzpruhu vůči věku, velebí vegetaci! Vprostřed vyřešil vodu, vypracoval výkresy, vyburcoval výstavbu, vyrovnal výmoly. Výborně?

Vau! Vpálit vinu!

Vodník vláčen výlohami výmyslu, vrtochů, výčitek. Vodník vrčí vztekem, vlhce vydechuje, vzrušeně vzlyká. Vidí vizitku výbojných vztahů ve Vimperku. Vodník vzdychá, vymýšlí vzestup, verbuje vlastní vnady.

Viz! Vodník vydrží vády vlivných.

Vivat Vodník!

Lýdie A. Urbanová

Mobilní biatlon? Jedině ve Vimperku!

Pořadatelé sportovního odpoledne, Ski klub Šumava Vimperk a Vimperk žije!, si téměř tři čtvrtě roku neustále lámali hlavy, jak uchopit podnět spolku Vimpersko ze dne 27. 12. 2016, kdy navrhl nové a jistě velmi moderní řešení pro potřeby tréninků a závodů ve sportu zvaném biatlon. Jednu část jejich návrhu jsme si vzali za své a pokusili se ji realizovat.

Původní znění části návrhu spolku Vimpersko (citace):

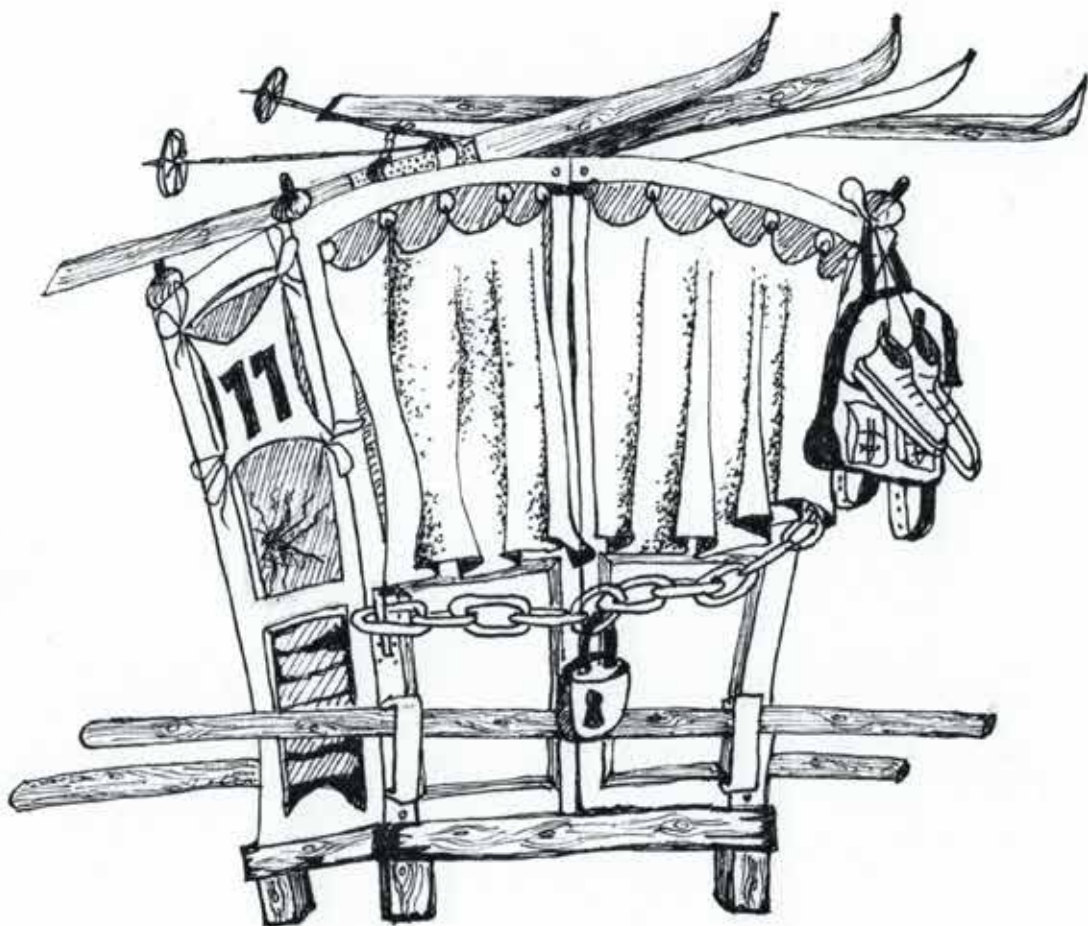
Používat v údolí mobilní střelnici podle potřeby.

Střelnici, která nebude vyžadovat 30 stavů a nebude znamenat zavezení údolí, úpravu koryta potoka a rozšíření údolí na jeho dvojnásobek. Už teď se nějaká taková střelnice při závodech dětí používá.

Jelikož jsme mobilní střelnici nikde nedohledali ani nesehnali, zaměřili jsme se na to, čím ji nahradit a jak závody uspořádat. Po intenzivním pátrání a zkoušení všech alternativ přišli někteří členové našeho spolku s revolučním řešením – jelikož se v tomto období už nekonají poutě, je možno využít již odstavenou a zazimovanou pout'ovou střelnici. Manželé Tráškoví, kteří jednu takovou vlastní, souhlasili s jejím netradičním a inovativním použitím. V neděli dne 8. 10. 2017 byla tato střelnice dovezena na Vodník a pod vedením náčelníka p. Daverného byly uspořádány závody určené pro širokou veřejnost od dětí až po důchodce v disciplínách supersprint, pěšky, dopředu, s kolečkem nebo bez. Mobilní střelnici přišlo vyzkoušet přes 150 účastníků, kteří si závody velmi užili. Bohužel jsme s naším řešením neuspěli ani u Českého biatlonového svazu, ani u IBU /mezinárodní federace/, neboť náš návrh narazil na velkou spotřebu papírových rúží, na což prý nemají výrobní kapacity. Nevadí, i tak jsem ráda, že jsem zažila historicky první biatlonové závody s mobilní střelnicí a že toto světové prvenství náleží právě Vimperku. Rovněž jsem ráda, že máme ve Vimperku (čti Vimpersku) takové hlavy otevřené, které dokáží vymyslet a mezi neznalé obyvatelstvo rozšířit takto geniální nápad. Škoda, že jejich smysl pro rychlá a snadná řešení nesdílejí rovněž odborníci z výše zmíněného svazu a federace a konzervativně trvají na střelnicích s jasnými parametry... Oceňuji i velkorysost obyvatel Hrabčic, jimiž nebyl vznesen ani jeden protest na veliký hluk, který pocházel ze střelby vzduchovek a malorážek. A to se závod pořádal na horním prostranství Vodníka.

Vaše Lýdie A. Urbanová

Mobilní šatna? Jedině ve Vimperku!

Inspirováni úspěchy mobilní střílnice, rozhodli jsme navrhnout i mobilní šatny. Ještě vymyslet mobilní lyžařské trasy a můžeme areál přesouvat dle toho, jak zrovna Vimpersko slyší hlasy svého lidu...

MINI POHÁDKY vimperska

ČÍSLO

5

žije

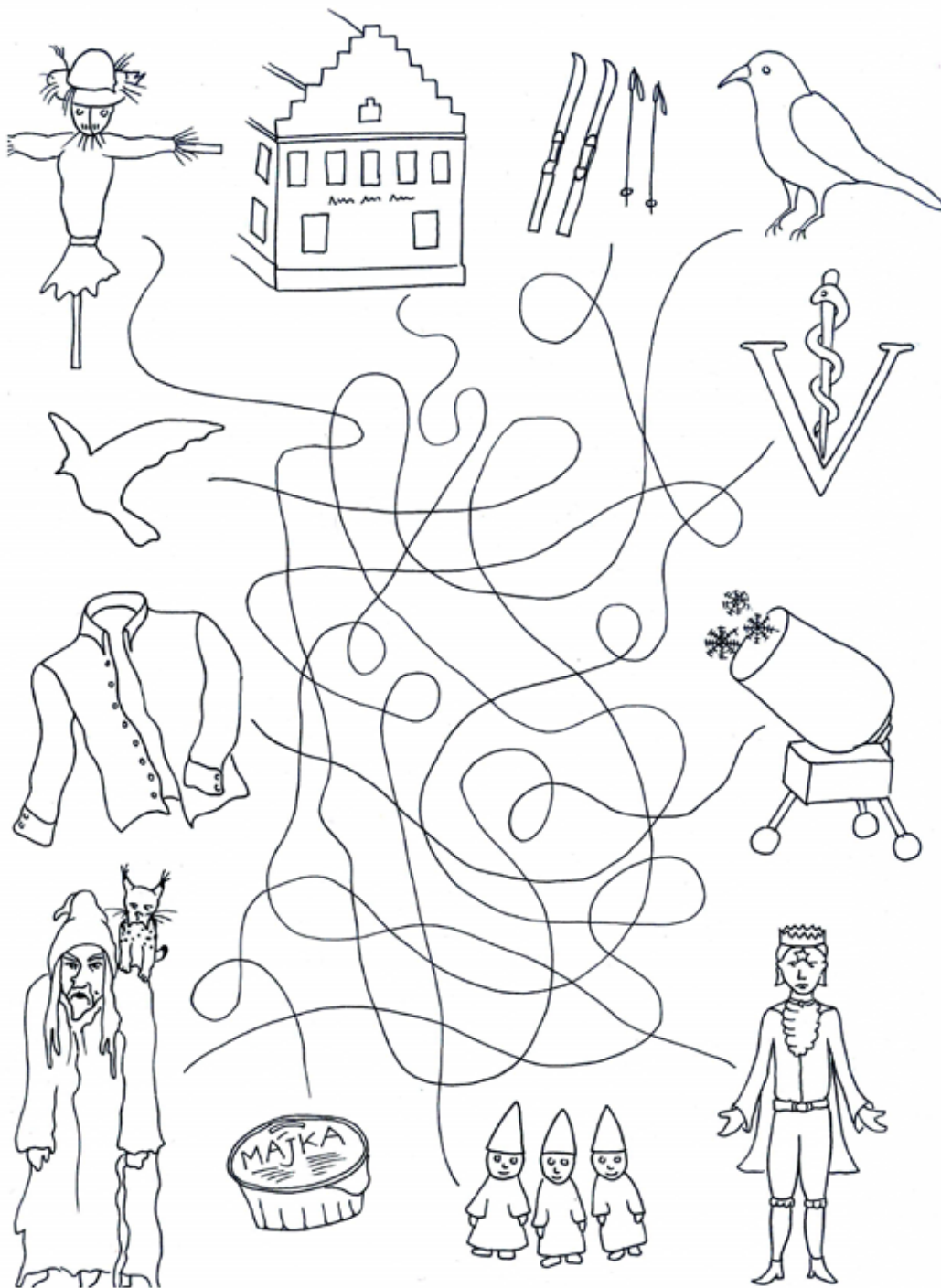
Zmapovat se dá všechno. Ano, i tak by mohla začít další z řady minipohádek Vimperska. Proč zrovna takto? Důvod je zřejmý. V posledních letech se v naší obci usadilo několik zcela nových pohádkových bytostí a naším cílem bylo vytvoření mapy, z které by bylo patrné, kde se vyskytují a kde se případně setkávají. Největší koncentrace byla v posledním roce patrná na Vodníku, kde se uhnízdil vodnický strašák, který tam chtěl dokonce zbudovat chaloupku pro svoje skřítky, kterých je hodně a chodí tam často trávit svůj volný čas. Tento strašák ovládal i dvě čarovná děla, kterými kouzlil sních a dokázal toto údolí zamrazit i v časech, kdy široko daleko sních nebyl. Na tohoto nebezpečného strašáka a jeho děsivý plán nás

naštěstí včas varovala bystrá vrána, která má hnízdo poblíž. Bystrá vrána se ani tak nebála strašáka, kterého vždy spíše podporovala, ale měla strach, aby neměl ze strašákovy plánu prospěch modrý pták. Modrý pták byl trnem oku i místní čarodějce se zdravím. A tak společně dělaly vše, aby překazily strašákovy plány. Společily se proto i s místním princem se zlatou hvězdou a spolu s jeho věrnou družinou vyhnaly strašáka z Vodníka. Princ za to dostal možnost vést naše pohádkové město. Jeho hlavním cílem však nebyl rozvoj města, ale vybudování jeho vlastního království na sloupečku. Příběh je to věru zamotaný a konec otevřený. Záleží jen na nás, koho se budeme opravdu bát a kdo je pro nás skutečný strašák.

Hledá se

Hledá se komunitní mapa, která tak znepokojila paní Věru Vávru. Naposledy byla viděna již zmiňovanou paní neznámo kde. Pokud jste ji někdo viděl, ohlašte to nejbližšímu členovi či sympatizantovi spolku Vimpersko nebo přímo paní Vávře. Po nalezení snad bude konečně zveřejněna.

Kvíz – co k čemu patří?

Na návštěvě u Pavla Horala

Jak už je v naší samizdatové tiskovině zvykem, i tentokrát přinášíme rozhovor. Rozhovor s člověkem, o kterém mnoho z nás ví, že existuje, ale víc o něm neví. Jedná se o pana Pavla Horala, majitele rekreačního střediska Hajná Hora Vimperk, nebo chcete-li prezidenta republiky HHH (Horal-Hajná-Hora), a jednoho z lidí, kteří měli velmi významný podíl na rozvoji sportu ve Vimperku.

Pane Horale, pokud vím, tak jste se ve Vimperku nenarodil. Jak probíhalo vaše dětství a mládí?

Pocházím z Humpolce a můj tatínek pracoval v Horáckých mlékárnách v Havlíčkově Brodě jako právník. Nicméně v 50. letech ho komunisti zavřeli za velezradu. Chtěli se skupinou intelektuálů svobodné volby. A to se v té době neodpouštělo. Dostal 15 let. Po 5 letech ho propustili na amnestii, nicméně „kádrový profil“ jsem měl tím pádem zcela nevhodný pro nějaké uplatnění. Dokonce mě vyhodili i z pionýra... O nějaké škole s maturitou jsem si mohl akorát tak nechat zdát i přesto, že jsem měl samé jedničky. Později už režim začínal trochu povolovat, tak mi povolili přestup z učňáku na střední zemědělskou technickou školu. Když jsem chtěl následně na vysokou, tak opět přišel na přetřes můj „kádrový profil“. Takže nic! Přes známého mého otce jsem se nakonec na VŠ dostal, ale v té době jsem již poznal svoji manželku a školu jsem přerušil.

To už ale v té době přeci platilo, že kdo přerušil VŠ, musí nastoupit na vojnu, ne?

Ano, máte pravdu. Na vojnu jsem nastoupil do Tábora. V té době už se režim trochu uvolňoval a po dvou letech, kdy jsem měl dobré výsledky, jsem to s příslibem, že si mohu dodělat vysokou školu a že budu dělat náčelníka vojenské policie v Táboře, takzvaně podepsal. K tomu samozřejmě i být. Ovšem když došlo na lámání chleba, tak můj velitel zaštrachal v osobních složkách a opět „kádrový profil“ a syn velezrádce. No co vám budu povídat! V ten moment ve mně bouchly saze, a protože jsem té době byl mladej a sportovec, tak jsem skočil přes stůl a milého velitele inzultoval. Výsledek mé „blikance“ přišel velmi záhy. Dostal jsem na výběr buď Sabinov (vojenské vězení na severovýchodním Slovensku), nebo Vimperk.

No tak v ten moment byla asi volba jasná...

Přesně tak! V ten moment jsem poprvé slyšel o Vimperku. Byl to rok 1969, kdy jsem byl převelen do kasáren na Sloup jako výkonný praporčík.

Shodou okolností můj velitel byl rozhodčí v házené a slovo dalo slovo a já jako člověk, který od dětství hrál českou házenou a který měl známé ve svazu házené, jsem byl osloven, jestli ve Vimperku nechci obnovit házenkářskou Duklu Vimperk. A tak jsme v roce 1971 tento oddíl obnovili. Podařilo se nám vyhrát i krajský přebor, ale na postup bohužel nebyly podmínky.

To znamená, že už jste ve Vimperku začínal zapouštět kořeny?

No to je silné slovo. Ale Šumava se mi líbila. Je trochu podobná Vysočině, odkud pocházím. A když se člověk motá okolo sportu, tak narážíte na lidi, se kterými je vám dobře. Navíc mě v roce 1973 oslovil tehdejší předseda národního výboru a TJ Šumavan pan Tejml, jestli nechci založit i civilní oddíl házené. Tak jsme do toho šli. Dali jsme dohromady kategorie žen, dorostenek, žaček i dorostenců. Byla to ideální symbióza, kluci z Dukly hráli soutěž a ještě trénovali „civilny“. Možná znáte některé moje odchovankyně. Trénoval jsem Stáňu Chumanovou, Jarku Landů, ale třeba i Janu Lachovou, dneska Kudláčovou. Dokonce se nám podařilo pořádat od roku 1978 i házenkářský turnaj Léto pod Boubínem, kterého se nejprve účastnily oddíly z kraje a později i z mnoha jiných konců republiky

A v tu dobu jste stále byl ve služebním poměru u armády?

Ano, ale už to nemělo mít dlouhého trvání. V roce 1977 jsem dostal výjezdní doložku do Rakouska (tj. zvláštní povolení, bez kterého nebylo za minulého režimu možné překročit československé státní hranice, s výjimkou zemí tzv. východního bloku - pozn. redakce), protože manželka měla příbuzné ve Vídni. Ovšem protože v mých kádrových materiálech bylo už několik škraloupů, tak mě oslovila kontrarozvědka. Že prý jestli chci jet do země západního bloku, tak musím přivést informace, o které mají zájem. To jsem jednoznačně odmítl a doložku jim vrátil. V ten moment se to ve mně zlomilo a z armády jsem chtěl odejít. Ale v té době to nebylo tak jednoduché. Nicméně přišla rada od kamaráda - když z Rakouska přijel příbuzný mé ženy, tak jsem si od něj půjčil auto, samozřejmě s rakouskou registrační značkou, a vjel přímo do areálu kasáren v Táboře za mým velitelem. To už bylo i na ně moc a z armády mě propustili.

Takže konec v armádě i ve Vimperku?

Kdepak. Samozřejmě jsem byl na seznamu, tak jsem měl obavu, co dál. Ale opět pomohl sport. Ono málo platné, při jakémkoliv sportu poznáte hodně lidí a z některých se stávají i přátelé na celý život. Pomohl mi pan Tejml. Já vím, že na něj ještě dnes hodně lidí kouká skrze prsty, ale já ho poznal jako rovného chlapa, který toho pro Vimperk hodně udělal. On dokázal

zařídít, že jsem byl přijat jako sekretář tělovýchovy TJ Šumavan Vimperk. A v roce 1978 mě poslal jako správce na Hajnou Horu.

Hajná Hora v tu dobu určitě musela žít, že?

O tom bychom si mohli vyprávět hodiny. Jezdili sem od škol v přírodě, pionýrské tábory, sportovce, až po „papaláše“. Nebylo výjimkou, že když se svého času konalo ve Vimperku „Setkání mládeže na Šumavě“, tak se sem uklidili před veřejností a oficiálním protokolem takoví hlavouni jako p.Korčák – tehdejší předseda vlády, nebo gen. Václavík – ministr obrany. Nevím, jestli víte, že jedné chatě tady se říká „Gorbačovka“? Opravdu! Je to podle Gorbačova, který tady údajně byl na výjezdním zasedání kandidátů Ústředního výboru KSSS. Říkám údajně, protože v tu dobu samozřejmě nebyl tak známý a důkaz o tom nemám. Ale je pravda, že zápis z kroniky, resp. tu stránku, na které byli soudruzi zvěčněni, někdo hned poté vytrhl.

Tak to byla zlatá éra, Hajná Hora patřila tělovýchově, ale co po roce 1989?

Víte, v tu dobu už jsem Vimperku, tedy spíš Hajné Hoře, opravdu propadl. Nechtěl jsem, aby se takové krásné místo, kde máte přírodu když ne za oknem, tak za dveřmi, dostalo do rukou někomu, kdo ten vztah nemá. V roce 1990 dostalo celý rekreační areál zpět město Vimperk a já si jej na dva roky pronajal. S tím, že ho budu chtít následně zprivatizovat. Což se nakonec podařilo, ale nebylo to úplně jednoduché a někteří z tehdejších zastupitelů si jistě vzpomenou. Ale o tom bych se detailněji raději zmiňovat nechtěl.

Ptát se vás, kde je ve Vimperku vaše oblíbené místo, je asi zbytečné?

Ale vůbec ne! Já rád kdykoli a komukoli řeknu, že Hajná Hora je jedno z nejkrásnějších a nejklidnějších míst co znám. Jsem tady 40 let, tak to už k tomu místu člověk musí mít vztah. Proč myslíte, že sem jezdí lidé, kteří mají na dovolenou v Karibiku? Právě pro ten klid, přírodu a pro to, že si mohou zasportovat, jen co otevrou dveře chatky.

A jak vidíte budoucnost této oázy klidu?

Víte už taky nejsem nejmladší, tak zkusím pracovat na tom, že bych jednotlivé chatky i s pozemky rozprodal. Ale rozhodně nechci, aby se nějak výrazně změnil ráz tohoto místa. Mým snem by bylo, aby se tu v budoucnu vytvořila komunita lidí, kteří budou respektovat jak krásu místa, tak sami sebe. A to platí i o městě jako takovém.

Vimperk žije!

Něco pro kutily, kouzelníky a čaroděje

Lektvar

Z dobře informovaného zdroje jsme získali kompletní recept k zásadnímu lektvaru. Jedná se o velmi účinný prostředek pro ovlivnění mozku, působí zejména na lobus frontalis – centrum usuzování, rozumu a vůle.

Přísady: lyžařský vosk, strach, tři raci, voda ze sebemenší údolní nivy, závist, touha po moci, propocené košile

Příprava: Výroba tohoto lektvaru je velmi náročná a pouštět by se do ní měl jen pokročilý kouzelník s veřejným míněním, jinak vše dopadne katastrofálně! Na lyžařském vosku necháme dozlatova zpěnit strach z navýšení ceny vody a z hluku sněhových děl. Přidáme tři raky, nalijeme vodu ze sebemenší údolní nivy a za neustálého míchání zlomenou lyžařskou hůlkou zahušťujeme vrchovatou hrstí závisti a touhy po moci. Patřičnou chuť dodáme vývarem z propocených košil.

Účinky: Nejsilnější z kategorie lektvarů pro ovlivňování mysli. Používá se při zvláště silné potřebě zmanipulovat mysl. Je mocnější než prosba. Osoba, na kterou je lektvar použitý, nedokáže vzdorovat a provede všechny úkony dle pokynů.

Servírování: Pro lepší zažívání doporučujeme podávat s přílohou obecného blaha.

Nekorektní vtip

Jak se pije pivo

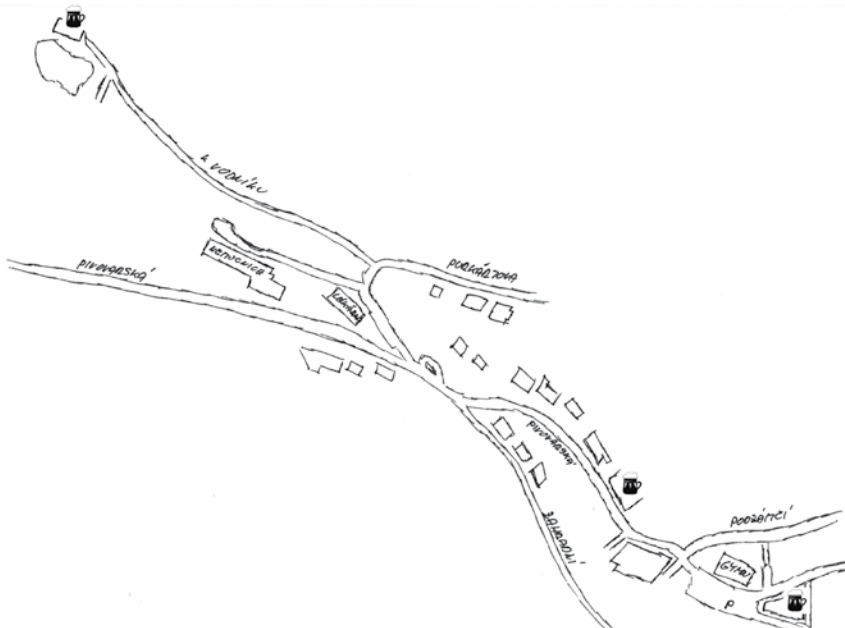
článek volně navazující na rubriku Vimperských novin Jak se vaří pivo

Chcete-li si udělat hezkou procházku spojenou s posezením u piva i jídla, nabízí se návštěva „Výletní restaurace Vodník“. Citlivě zrekonstruovaný interiér v námořnickém stylu nabízí posezení ve dvou místnostech, přičemž v jedné z nich se zabaví i děti – nachází se tam bohatě vybavený dětský koutek. V letních měsících je jednoznačnou volbou sezení na terase, ze které je romantický výhled na rybník s plující pramicí. Ve skrze příjemný personál dokáže uspokojit i skutečné gurmány, od vegetariánů přes milovníky ryb až k vyznavačům steaků. Nabídka piva je pro tento typ zařízení typická – dvanáctka Plzeň a desítka Gambrinus. Milovníky lokálních piv sice nepotěší, ale žíznivce rozhodně neurazí. Ceny mají k lidovosti docela daleko, ale útulnost prostředí, chutnost jídel a malebnost okolí tento deficit poměrně důstojně vyvažují.

Dalším podnikem, který je možno potkat na cestě z Vodníku do centra města, je podnik německého sympatáka Reinholda „Biker bar“. Vzhledem k nevelké rozloze podniku tu dochází ke sblížování nejen národů, ale i jedinců, což ovšem není na škodu, naopak. Bilingvní společnost složená z mladých i zkušenějších má na výběr ze dvou místností, přičemž zimomřivější si mohou nahřívát záda sezením v blízkosti krbových kamen. V jídelně nabídce je typický currywurst i pokrmy jiných kultur, jako např. grilované klobásy, hranolky či hamburgery. Vzhledem k česko-německému rázu podniku není příliš překvapující, že jedno ze dvou nabízených piv nese název českého spisovatele německé národnosti – Klostermann. Tato polotmavá třináctka není ve Vimperku mezi točenými pivy příliš obvyklá, vyplatí se na ni tedy určitě zajít. Krom Klostermanna je zde možno popít jedenáctku Dudáka, jejíž chuť svědčí o tom, že ač je Biker bar podnik malý, výtoč piva má slušnou. Ale pozor, nepokoušejte se navštívit tuto hospůdku v pondělí ani úterý, protože má zavřeno – ostatní dny má otevřeno od šesti do často velmi pozdních nočních hodin.

Trpíte-li klaustrofobií nebo způsobuje-li vám strakonické pivo těžká rána, pokračujte dále – Hostinec „Na Koreji“ má nejen rozlohu, ale i nabídku piv poměrně velkou. Točí se zde vimperská třináctka vařená ve Strakonících Král Šumavy, dále jedenáctka Dudák a Plzeň. Na všech pivech je znát, že pan majitel se o ně s láskou a pečlivostí stará. Se stejným přístupem se chová on i jeho kolegyně i ke svým hostům – jak jinak si vysvětlit, že podnik

je hojně navštěvován osobami všech věkových kategorií i všech společenských vrstev. Zvláště mladší sem táhne i možnost zahrát si kulečnick, šipky nebo fotbálek. Nejen žízeň, ale i hlad je možno v tomto nadmíru sympatickém podniku zahnat - kromě pizzy jsou v nabídce utopenci a nakládáný hermelín. Jedinou drobnou nevýhodu lze spatřovat v zamykání dámských toalet, kteréžto je však rovněž motivováno ohleduplností pana majitele - chrání tím čisté ženské toalety před nevítanou návštěvou mužů.

A tak si někdy nedělní procházku na Vodník zpestřete návštěvou některého z popsaných podniků - u žádného z nich rozhodně neprohloupíte. Poznáte tak nové lidi, podpoříte místní podnikatele a co hlavně - bude se vám lépe žít, protože kde se pivo pije, tam se dobře žije. Vimperk žije!

Vimperk žije i pod vodou!

Beseda o potápění

Vimperský Jacques-Yves Cousteau (Míra Kantor) Vás **28. 12. od 19:00 v MěKS ve Vimperku** zavede pod hladinu moře a v novém krátkém filmu ukáže, co vše viděl při letošních cestách za potápěním v Norsku a Egyptě. Zájemcům odpoví i na všetečné otázky, např. co dělat, když potkáte ve vodě žraloka, či co dělá potapěč v neoprenu, když musí na záchod

Pokusíme se odpovědět na jednu z mnoha otázek spolku Vimpersko, která zazněla v článku 10. října 2016: „**Kdo bude areál obsluhovat, udržovat cesty a rozhrnovat sníh? Dobrovolníci ze Ski klubu to budou dělat po nocích a zadarmo jako nyní?**“ Odpověď: **Díky práci paní Janáskové a spolku Vimpersko, dobrovolníci ze Ski klubu to dělat po nocích a zadarmo...** (viz tajenka)

LABUAN AKAN KALI TRAFO	HLUPÁK	VEŠ	KAUČUK	◆	NAŠ HEREC	ŠEVCOVSKÉ HŘEBÍČKY	AKKÁDSKÝ BUH NEBES	ZKR. SOUHVEZDÍ RYS (LYNX)	◆	KOŠTĚ	ODĚV	OPAR	DOMÁCKÝ LEOŠ	KŘEŠTAN- SKO DEMOKRA- TICKÁ UNIE
NÁŠ ELEKTRO- TECHNIK				ZN. JEDNOTKY PRÁCE (KILOKALO- RIE) SPRCHA (ZAST.)					PŘESTÁVKA					
CHLADICÍ VĚZE V ENERGE- TICKÝCH ZARÍZENÍCH									ASPEKT					
									SLONOVINA					
Tajenka č. 1														
KYJ							◆	EGYPT. ŘEKA PŘEDMĚTY (SLOVEN- SKY)					AFRICKÝ KMEN	NIGERUSKÉ SIDLO
MATKA ROMULA A REMA				OSOBNÍ ZÁJMENO OBEC U PRAHY			BRNĚNSKÁ UNIVERZITA PŘEDTÍM (ZAST)				ŘÍMSKY 499	ZKR. ATLETIC- KÉHO KLUBU AMONIAK		
ITAL. ŘEKA					TERÉNNÍ VOJEN. AUTOMOBIL	KUROVITÝ PTÁK								
NÁRODNÍ KNIHOVNA			MPZ KEDAHU STÁTU MALAJSIE			ROZH. SPOL. KAMERUNU A KONGA REZIGNOVANÝ SOUHLAS			ODSTRĚL					
									ZN. TELLURU					
TAHLE			ANIMOVAT ZAMĚST- NÁNÍ							POPĚVEK	Tajenka č. 3			LETADLO
◆	AUTOMO- TOKLUB (ZKRATKA)	KER SE SVAZEČKY ŽLUTÝCH KVĚTŮ SPZ USTÍ NAD LABEM					Tajenka č. 4	KANDIDÁT ZN. CIESIA					SVĚTELNÁ ZARÍZENÍ NA KRÍŽOVAT- KÁCH	CVIČIT
Tajenka č. 2				ÚŘEDNÍ ZNAČKA NA ŠPERKU PŘEDLOŽKA					VĚZENÍ ZN. OSMIA					
OCASATÝ OBOJÍZVE- LNIK					ROZPIS	NEJVYŠŠÍ KARTA ALKOHOL				ŽLUTOHĚDÉ BARVIVO (SLOVENSKY) ZTROUCHNI- VĚT				
PERŠAN								SEVEROŽA- PAD ZN. MOUKY			INIC. HERCE RODENA	MOJE ČERT		
◆	MOŽNÁ	JEDNOTKA DĚLKY	HORA ORLICKÉHO PODHŮŘÍ	NĚM. MATEMATIK 16.STOL ZKR. REZNÁ OCEL					CLONA					
ČÍM DÁL SLABĚJI (HUD.)									OBJ. S PROMĚNLI- VOU OHNĚ. VZDÁLENOSTI NEMOC KLOUBŮ					
KŘIVÉ								ZKR. DŮTĚ MÍRY (DECILITR) DOMÁCKÝ EDUARD			HROB			
DIVO DCERA				ODLET VĚEL Z ULU							DRUH PAPOUŠKA			
PLK				VARTOVAT							MÍSTO NA SKÁLE			

Vychází 4-6x ročně • Vydáno ve Vimperku 25. 11. 2017 •
Vydává Vimperk žije!, z. s., Náměstí Svobody 13, 38501 Vimperk,
IČ 01894684 • Evidenční číslo MK ČR E 22979